

Методична робота в ЦСПР



Тетяна БОНДАРЕНКО, заступник директора ЦСПР з методичної роботи

Методична робота в ЦСПР – система аналітичної, організаційної, діагностичної, пошукової, дослідницької, науково-практичної, інформаційної діяльності, з метою покращення соціально-психологічної допомоги клієнтам ЦСПР в цілому.

Цілі методичної роботи:

- удосконалення професійної компетентності спеціалістів
- розвиток згуртованості та творчого потенціалу колективу
- підтримка психологічного комфорту спеціалістів

Основні принципи методичної роботи:

- цільовий підхід до організації методичної роботи відповідно до програмних цілей закладу та напрямків його діяльності;
- організація роботи з кадрами на основі потреб та реального рівня професійної компетентності;
- системність та систематичність;
- науковість;
- оперативність та мобільність;
- прогностичність та випереджувальний характер; оптимальне поєднання індивідуальних і колективних форм;
- пріоритет знань та моральних цінностей.

Основні завдання методичної роботи:

- організаційно-методичне забезпечення програм розвитку ЦСПР;
- систематизація та впорядкування інформаційного потоку із спеціальних (психології, педагогіки, соціальної роботи)

- та законодавчої сфер знань;
- організаційно-методична допомога у впровадженні інноваційних методик та технологій, їх креативній асиміляції через експериментально-дослідницьку роботу, тощо;
 - координація і розвиток в оптимальному режимі всіх форм методичної роботи (масових, групових, індивідуальних), вдосконалення управління нею, особливо одержання зворотної інформації про її результативність;
 - розробка окремих тренінгових занять та програм, навчальних та методичних посібників, рекомендацій, буклетів;
 - розвиток професійної майстерності спеціалістів, їх загальної культури, створення мотивації і умов для професійного вдосконалення;
 - вивчення і узагальнення досвіду роботи спеціалістів;
 - розробка чіткої системи роботи щодо підвищення фахового та методичного рівня спеціалістів, підготовка їх до атестації;

Планування методичної роботи будується на основі діагностики; аналізу інформації про стан професійної компетентності спеціалістів, їхніх потреб та пропозицій. Моделювання динамічної структури, змісту й форм методичної роботи відбувається з урахуванням результатів аналізу, потреб громади та лікарні, основних напрямків діяльності ЦСПР. У методичній роботі використовуються індивідуальні, групові та масові форми роботи.

Основні форми методичної роботи: індивідуальна, групова, масова.

Індивідуальні форми:

- діагностування,
- стажування,
- самоосвіта,
- супервізія,

- атестація,
- розробка авторських програм,
- висвітлення в засобах масової інформації,
- наставництво в роботі з молодими спеціалістами та волонтерами,
- участь у Всеукраїнських, обласних, районних, міських конкурсах, проектах, акціях.

Групові форми:

- практичні семінари,
- тренінги,
- супервізія
- мультимедійні команди
- «круглий стіл»,
- творчі групи, розробка авторських програм,
- висвітлення в засобах масової інформації,
- випуск методичних бюлетенів, рекомендацій;

Масові форми:

- методичні наради,
- науково-практичні конференції.

Впроваджуємо волонтерство в лікарні

1 лютого психолог Оксана Слепова провела тренінгові заняття для мам з дітками та з підлітками, які захворіли на цукровий діабет. Такі заняття вже кілька років поспіль проводяться за програмою «Крок вперед». Метою програми є оптимізація життєвих перспектив у хворих на цукровий діабет, підвищення рівня їх самооцінки, зниження ситуативної та особистісної тривожності.

Вже не вперше до групової роботи ми залучаємо наших волонтерів. Психолог Оксана Слепова провела заняття у парі з 17-річною дівчиною, яка з 2 рокив періодично перебуває на лікуванні в ендокринології. Зараз це вже доросла та цікава особистість, яку звати Марія Струпова. Минулого року Марія поступила до університету ім. Т.Шевченка на факультет журналістики і вже має навіть власні публікації. Саме такі мужні діти як Маша можуть бути чудовим прикладом того, що з діабетом можна і потрібно нормально жити. Отже, Марія показала власну розроблену презентацію про цукровий діабет та розказала про те, як можна уживатися з хворобою і при цьому вести звичайний спосіб життя, не відчуючи ніякого дискомфорту.



І мами, і підлітки були вражені тим, що Маша така впевнена, спокійна, врівноважена, не відчуває себе не такою, як усі. Вона цілеспрямована, наполеглива, активна, енергійна, а до діабету ставиться, як до способу життя.

Маша на власному прикладі та завдяки презентації донесла до аудиторії головну думку свого виступу: діабет – це не вирок, а нормальний спосіб життя.

Про це свідчить наступна вправа, яка була виконана присутніми.

Кожен мав продовжити таку фразу: «Я не боюся діабету...». Відповіді були такими (мовою учасників):

«... потому что здесь нет ничего страшного и печального, а иногда это даже хорошо. Соблюдая диету – поддерживаю форму, а еще диабетчикам всегда выдают путевки. Это прикольно. Для диабетчика съеденая конфета – это уже праздник, не то, что здоровым людям – повседневность. И в больнице можно завести новые знакомства, друзей».

«...це спосіб життя, це не дуже страшна хвороба, з нею можна жити, та за цим треба дивитись, але це не страшно і не важко».

«...бо з ним можна прожити, якщо слідкувати за собою. Я не боюсь його. Займаюсь спортом. Навіть не боюсь, що мені може стати погано».

«... я думаю, что с диабетом можна жить и нужно боротья. Главное уметь правильно пользоваться инсулином, глюкометром. Конечно же, настроение – это самое главное. Я не боюсь диабет, потому что меня поддерживают друзья и родные».

«...вообще – то для меня это был шок, так как я с этим не сталкивалась, никто в моей семье. Доченька еще не понимает. Но, теперь немного понимаю и осознаю, что это не так страшно, с этим живут люди. Главное верить в лучшее. Поддержка близких для нас очень важна».

«...это способ жизни».

Після цієї вправи кожний учасник тренінгу написав один-одному по кілька добрих слів та побажань (вправа «Сонечко»). Отримавши дозу позитивних емоцій, мами і діти залишили відгуки після заняття на наших бланках:



Мені найбільше сподобалося, що:

«девочка, которая показывала презентацию очень веселая, хотя она болеет с 2 лет. Она не падает духом. Желаю Маше всегда быть такой веселой и никогда не падать духом».

«було задіяно усіх дітей у різних вправах».

«була презентація. Приклад відомих людей, хворих на діабет».

«як розповідали».

«я більше дізналася про діабет те, чого не знала».

«Ви прийшли до нас».

«ніхто не падає духом, ніхто не боїться діабету».

Мені найбільше не сподобалось:

«Все понравилось». «все сподобалося». «що заняття було маленьке, а так все сподобалося». «сподобалося все».

Мене найбільше здивувало:

«что здесь все открытые, оптимизма здесь много».

«діти віком 12-13 років так спокійно говорять про цукровий діабет, хоча мені це ще поки що страшно в мої 24 роки».

«діти відносяться до діабету простіше, ніж дорослі».

«розповідь про діабет».

«те, що деякі зірки були хворі на цукровий діабет».

«здивувало все».

Я замислився (замислилася) про те, що:

«нужно себя настроить на все хорошее, потому что я мама и должна поддерживать свою дочь».

«з цукровим діабетом живуть і багато чого досягають у житті. Потрібно жити і досягати вершин».

«це не кінець».

« можна їсти все, але у міру і тепер мені не прийдеться перепитувати все у сусідок по кімнаті».

«требу бути веселим».

«є хвороби, які серйозніші, ніж діабет, тому не потрібно думати, що це найгірша проблема у житті».

Я зрозуміла:

« нужно жить и надеяться всегда на лучшее, больше оптимизма».

«цукровий діабет не такий страшний, як мені здавалося раніше».

«треба навчитись і вчитись з цим жити».

«діабет – це спосіб життя».

«діабет – це просто спосіб життя».

«все добре».

«не потрібно чогось боятися, тому що багато таких дітей, як я».

Я (змінив) змінила свою думку щодо:

«диабета, потому что раньше я не знала этого, но теперь стараюсь осознать все. Много информации, но хочется все понять».

«треба більше думати про хороше в житті і не зациклюватися на хворобі».

«своєї хвороби».

«змінив всі думки».

«цукрового діабету. Ніколи не можна здаватися. Коли Маша розповідала про цукровий діабет я зрозуміла, що вона хоче допомогти нам, що вона не залишила нас без допомоги».

**Оксана
СЛЄПОВА**